

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **E. S.**, zast. Mgr. Ing. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2017, čj. DSH/4043/17, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 2. 2019, čj. 17 A 82/2017-148,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 22. 11. 2016, čj. OD/10884/16/Pr, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, pro porušení § 53 odst. 2 stejného zákona, jelikož měl parkovat na chodníku. Za toto jednání mu byla uložena pokuta 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Stěžovatel navrhl přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Ten odůvodnil tak, že je ve věku 71 let, je ve starobním důchodu a jeho jediným příjmem je důchod ve výši 11 205 Kč.

[3] Ze spisu krajského soudu kasační soud zjistil, že stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, od kterých byl později krajským soudem osvobozen ve výši 90 %. Z doloženého formuláře o osobních, majetkových a výdělkových poměrech plyne, že žije ve společné domácnosti s manželkou, která k datu vyhotovení formuláře (28. 8. 2017) pobírala důchod ve výši 10 446 Kč.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (či

kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, musí být tak významná, aby opravňovala prolomení pravidla, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá.

[6] Z judikatury vyplývá, že k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11), jež musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na jeho osobě a osobní situaci.

[7] Stěžovatel navrhl přiznat odkladný účinek kasační stížnosti z důvodu nedostatku finančních prostředků. V souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu lze za nepoměrně větší újmu považovat pouze poměrně závažné důsledky do života či existence toho, kdo se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti domáhal. Tak například jako nenahraditelná újma (dle předchozí dikce § 73 odst. 2 s. ř. s.) byl posouzen „*hrozící výkon rozhodnutí o uložení pokuty fyzické osobě ve výši, která výrazně přesahuje prokázaný celoroční příjem rodiny se dvěma nezletilými dětmi*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2003, čj. 6 A 160/2002-46). Nepoměrně větší újmu tedy bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (podrobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56).

[8] Výše uvedené intenzity újma v posuzovaném případě nedosahuje. Stěžovatel společně se svojí manželkou pobírají dohromady minimálně 21 000 Kč. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdil žádné skutečnosti, ze kterých by vyplynulo, že jejich příjem je nedostatečný na zaplacení uložené pokuty, popř. že by tento příjem z nějakého důvodu klesl. Jejich příjmy představují cca 3,5 násobek životního minima, které činí v souladu s § 3 odst. 3 písm. a) a § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, 5 970 Kč. V žádosti o osvobození od soudních poplatků před krajským soudem neuváděl mimořádné výdaje, které by znamenaly i při jinak dostatečných příjmech faktickou nemožnost hradit závazky. Uhrazení 2 500 Kč dle

názoru soudu nezasáhne do stěžovatelova života tak citelným způsobem, aby to umožnilo soudu přiznat kasační stížnosti odkladný kasační stížnosti.

[9] Soud dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. dubna 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu